

I sidste ende, skal man huske, er det selvfølgelig kun medlemsstaterne og deres regeringer, som kan indgå en ny traktat. Men forud derfor synes jeg, vi skal være åbne over for forskellige ideer til at få så bred en debat som overhovedet muligt, der så skal munde ud i gode konklusioner til allerlængst.

Med hensyn til spørgsmålet om en grundtraktat – jeg har vist selv brugt det begreb, introduceret den idé – synes jeg egentlig, at hvis det kan bidrage til større klarhed, og hvis det kan bidrage til, at den danske befolkning også får en klarere afgrænsning mellem det, Europa skal koncentrere sig om, og alt det andet, som jo er langt det meste, vi skal bevare hos os selv, sådan at Europa alene samler sig om det, man ikke kan løse hvert enkelt land for sig, så ser jeg også det som et bidrag til en større tryghed i den brede befolkning omkring det europæiske samarbejde.

Så jeg synes ikke, vi skal afvise tanken om en grundtraktat, hvis formålet vel at mærke kan være at fremme det aspekt, jeg her er inde på.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes bestemt ikke, det er for tidligt, når man hører statsministerens svar, at komme i gang med den her debat, for nu kan man jo høre, at statsministeren er på vej ned ad unionsglidebanen. Statsministeren ved jo godt, at hvis der kommer sådan et konvent, bliver det fyldt med folk, som vil have mere union og mere union, og så slipper regeringerne jo styret med tingene.

Derfor vil jeg godt bede ministeren tage stilling til det helt enkle spørgsmål om, hvorvidt Danmark vil fastholde regeringskonferencen som det redskab, der kan lave eventuelle traktatændringer, så det ikke skal uddelegeres til en hel masse flommeeuropæere, der så kan sidde og skrive forfatninger i stride strømme. Det ved vi jo godt de vil. Det bekymrer mig virkelig, at statsministeren kan stille sig åben over for sådan en idé.

Og med hensyn til en grundtraktat: Mener statsministeren så, at vi virkelig skal til at overveje at have en del af traktaten, som ikke er i selve grundtraktaten, men som kan ændres ved flertalsafgørelser, og hvor Danmark altså mister veto retten ved traktatændringer? Ideen med at lave en grundtraktat er at få nogle bestemmelser flyttet over i den tilstødende bilagsdel, som kan ændres med flertalsafgørelser, og hvor vi ikke har vetoet. Jeg synes også, at det er fantastisk, hvis statsministeren er inde i sådan nogle overvejelser.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren er givet bekendt med, at Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet er helt vilde med konventideen. Det er nogle af de steder, hvor føderalismen og hvor de integrationsivrige virkelig trives. Det burde måske få statsministeren til at overveje sin tilslutning til konventideen en gang til.

Så vil jeg spørge i forhold til det her med en grundtraktat og det, andre kalder en forfatning, om statsministeren vil redegøre for, hvad forskellen egentlig er, for som jeg har forstået det, så mener statsministeren, når han nævner ordet grundtraktat, i virkeligheden det, andre kalder en forfatning. Vi kan lige så godt kalde en spade for en spade.

Og så i relation til den sidste del af spørgsmålet, som hr. Keld Albrechtsen har stillet skriftligt, og hvor der henvises til den radikale EU-ordfører under en folketingsdebat den 21. marts 2001, vil jeg gerne spørge statsministeren, om han er opmærksom på, at det, den radikale EU-ordfører stiller sig sympatisk over for, er at dele traktaten, netop som hr. Keld Albrechtsen også gør opmærksom på, op i to dele: én del, som skal ændres ved enstemmighed – det er de grundlæggende rettigheder, nok det grundtraktatmæssige, statsministeren også er inde på – og så en anden del, som skal godkendes med flertalsafgørelser fremover. Hvad er statsministerens holdning til den tanke, som den radikale EU-ordfører altså har stillet sig sympatisk over for?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

For det første vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Vi er hundrede procent enige om, at det selvfølgelig er regeringskonferencen til sin tid, der bestemmer, hvordan den nye traktat skal se ud, og på regeringskonferencen, hvor vi alle skal være enige om traktatændringer, er dem, der bestemmer, medlemslandene. Sådan er det i dag, og sådan vil det også være, næste gang vi mødes.

Men forud for det, altså i de næste 2-3-4 år, kan der jo godt, sagt til hr. Keld Albrechtsen, være en god debat, som omfatter mange mennesker, og som betyder, at det, vi så når frem til til sin tid, også er et demokratisk slutresultat, hvor så mange som muligt føler, at det har de et medejerskab i, fordi de har deltaget i påvirkningen af det på demokratisk vis.

Så til hr. Thulesen Dahl, som spurgte om, hvad der egentlig menes med grundtraktatbegrebet. Jeg har sagt: Pas på med at anvende ud-